

РЕШЕНИЕ

№ 3702

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **13559** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.194б, ал.6 от Закона за водите /ЗВод/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 353/25.10.2019г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“.

Жалбоподателят моли за отмяната на процесния АУПДВ по съображения, че при издаването му не е спазено изискването за форма, допуснати са съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно е приложен материалният закон. Неспазването на изискването за форма сочи, че се изразява в липсата на мотиви; проверките били извършени в отсъствие на представител на оспорващото дружество, резултатите от тях не му били връчени.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.И., която допълнително навежда, че за да докаже и установи размера на задълженията ответникът е следвало да извърши императивно посочените в нормата на чл.195, ал.1, б.“б“ ЗВод задължения. Тъй като това не било сторено в цялост постановеният АУПДВ бил незаконосъобразен, поради което моли за отмяната му. Претендира направените по производството разноси, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище обосновава доводи за неоснователност на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и от приетите по делото доказателства се установява, че на оспорващото дружество е издадено Разрешително за водоползване № 003534/17.02.2005г., продължено с Решение № РР-287/19.10.2010г., издадено от министъра на околната среда и водите, с цел на водоползването – напояване на 35 724 дка изградени поливни площи от напоителна система „Пещера“; водоснабдяване – селскостопански обекти в района на [населено място] и [населено място]; риборазвъждане; от воден обект язовир Б., изграден на р.М. с общ обем 310 млн.куб.м и мъртъв обем 20 млн.куб.м., с лимит на ползваната вода: от долната вада на ВЕЦ „Пещера“ до 3,0 млн.куб.м годишно; от втори прозорец на деривация „Пещера – А.“ до 5,24 млн. куб. м годишно за напояване и до 1,30 млн. куб. м годишно за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място]; от четвърти прозорец на деривация „Пещера – А.“ – до 5,56 млн. куб. м годишно за напояване и до 0,65 млн. куб. м за водоснабдяване на селскостопански обекти в района на [населено място]; от корекция на р.Стара - 0,100 млн. куб. м за риборазвъждане. Разрешеният режим на водоползване е през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври за напояване, за водоснабдяване на селскостопанските обекти – целогодишно, с краен срок на действие на разрешителното 30.10.2020г. Съгласно Решение № РР-287/19.10.2010г., издадено от министъра на околната среда и водите, с което е изменено издаденото разрешение за водоползване, титулярът на разрешителното заплаща такса за водовземане, за напояване, съгласно размерите и сроковете, определени в тарифата на Министерския съвет по чл.194 ЗВод в сила към момента на заплащане на таксата. Ежегодно към 31 януари на следващата година титулярът на разрешителното представя в Б. дирекция „И. район“ с център П. информация за изчисляване на дължимата такса по образеца, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейнова дирекция на МОСВ.

На 16.01.2019г. от оспорващото дружество, в изпълнение разпоредбата на чл.194б, ал.1 ЗВод е изпратена декларация за дължими суми по образец, заведена в МОСВ – Б. дирекция „Източен беломорски район“ с вх.№ К2-04-708/21.01.2019г. Съгласно посоченото в декларацията по процесното разрешително, за периода 01.01.2018г. – 31.12.2018г. таксата е определена от дружеството в размер на 8804,64 лева, по формулата $T=E \times W \times 1,3$, където E е единичният размер на таксата по чл.12 от Тарифата или 0,0012, W е отнетия годишен воден обем, деклариран в размер на 5 644 000 куб.м и е приложен корекционен коефициент 1,3, без посочено основание. Съгласно посоченото във формуляра корекционният коефициент 1,3 се прилага, когато се касае за напояване, когато отнетият обем вода е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени с Наредба за нормите за водопотребление, обн. ДВ, бр.103/27.12.2016г. за съответните култури.

При извършена проверка по документи, за резултатите от която е съставен Констативен протокол № Пз-223/25.06.2019г., е установено, че размерът на дължимата такса, съгласно разпоредбите на чл.194, ал.1, т.1, б.„а“, чл.194а, ал.1 и ал.2,

чл.196, ал.6 ЗВод, чл.3, чл.11, ал.1 и чл.12, ал.1, т.3 от Тарифата за таксите за водовземане и за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016г., обн. ДВ, бр.2/06.01.2017г. в сила от 01.01.2017г. за периода от 01.04.2018г. до 31.10.2018г. е 3747,02 лева, като е приложена формулата $T = E \times W \times 0,7$, където T е размерът на дължимата такса; $E = 0,0012$ е единичният размер на таксата на водовземане от повърхностни води, в сила от 01.01.2017г., съгласно чл.12, ал.1, т.3 от тарифата; $W = 4\,460\,736$ куб.м измерен и използван годишен воден обем, в съответствие с графика за използване на водите от комплексните и значими язовири за периода от 01.04.2018г. до 31.10.2018г.; $0,7$ е единичният размер на таксата в съответствие с чл.12, ал.3, т.1 от тарифата. Констатирано е също така, че дължимата такса за 2018г. не е заплатена.

С писмо изх.№ ПО-02-705/10.07.2019г. на ответника оспорващото дружество е поканено да заплати доброволно в 7-дневен срок от получаване на писмото, дължимата такса за водовземане по процесното разрешително за периода 01.01.2018г. – 31.12.2018г., изчислена на база действително пропуснатото количество водни маси в размер на 3 747,02 лева, върху която следва да се начисли и дължимата лихва за периода на забава. Дружеството е предупредено, че при липса на извършено плащане в посочения срок ще бъде образувано производство по издаване на АУПДВ. Към писмото е приложен Констативен протокол № Пз-223/25.06.2019г. Видно от известие за доставяне на л.17 по делото, поканата за доброволно плащане на задължението е получена от [фирма] на 12.07.2019г.

Предвид липсата на доброволно плащане на задължението, до оспорващото дружество е изпратено уведомление по чл.26, ал.1 АПК с изх.№ ПО-02-705/1/ от 19.08.2019г., получено на 21.08.2019г.

Последвало е издаването на оспорения акт, с който е установено публично вземане в размер на 3 747,02 лева главница за периода 01.01.2018г. до 31.12.2018г. и 262,31 лева лихва за забава за периода от 16.02.2019г. до 25.10.2019г. Съгласно известие за доставяне на л.13 по делото, процесният АУПДВ е получен от [фирма] на 31.10.2019г., а жалбата срещу него е подадена по пощата на 12.11.2019г.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от него, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Предмет на административното производство е държавно вземане с публичен характер, по арг. от разпоредбата на чл.162, ал.2, т.3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, касаещо такса за водовземане от повърхностни води по чл.194, ал.1, т.1, б.“а“ ЗВод, установено по размер с оспорвания АУПДВ, издаден от компетентния орган - Директора на Б. дирекция „И. район“. Правомощията на административния орган за издаване на актове от категорията на оспорения произтичат от разпоредбата на чл.195б, ал.1 ЗВод, съгласно която вземанията за незаплатените по реда на чл.195а, ал.1 ЗВод такси /между които и процесната/ се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на

басейнови дирекции.

При издаването на акта за установяване на публично държавно вземане е спазена установената писмена форма – чл.59, ал.1 АПК, като същият съдържа изискуемите от ал.2 на чл.59 АПК реквизити, доколкото в ЗВод няма други специални изисквания, противно на бланкетните възражения на жалбоподателя. Посочен е издателят на акта, адресатът, сумата, която се дължи, периодът за който е дължима, както и основанието, на което е изчислена. Предвид специалните изисквания на чл.195б, ал.2 ЗВод, са посочени и писмените доказателства, въз основа на които е издаден актът като е отразена установената от административния орган фактическа обстановка, а именно: разрешително за водовземане от повърхностен воден обект, констативните протоколи, с които са установени задълженията, поканата за доброволно изпълнение и пр. и в този смисъл са изложени фактическите и правни основания за издаването му. Детайлно са посочени фактите и обстоятелствата, обосновавали извод, че дружеството не е заплатило дължимите такси за водоползване за 2018г. Отделно от това следва да се посочи, че мотиви за издаването на оспорения акт се съдържат освен в процесния АУПДВ, и в приложените писмени доказателства към административната преписка. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа, както и адресатът на акта да осъществи ефективно правото си на защита срещу него.

При издаването на акта са спазени специалните административнопроизводствени правила по ЗВод като са съставени констативни протоколи и на жалбоподателя е предоставена възможност за доброволно заплащане на задълженията. До жалбоподателя е изпратена Покана за доброволно изпълнение изх.№ ПО-02-705/10.07.2019г. като предвид констатираната липса на доброволно изпълнение на задължението е открито производство по издаване на АУПДВ, за което оспорващият е предупреден още с поканата за доброволно изпълнение, а след това до него е изпратено нарочно писмо, уведомяващо го за поставянето началото на административното производство. Жалбоподателят не твърди да е заплатил дължимата такса за водоползване, от него в хода на административното производство не е депозирано възражение по връчения му констативен протокол, не са представени доказателства, оборващи констатациите на административния орган. Според чл.195б, ал.1 и ал.2 ЗВод, вземанията за незаплатените по реда на чл.195а, ал.1 такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл.166 от Данъчно-осигурителния процесуалния кодекс /ДОПК/. Актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1/ извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2/ платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3/ покана към лицето за доброволно изпълнение; 4/ констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението. Предвид това, АУПДВ е издаден в съответствие с изискването, въведено с чл.195б, ал.2 ЗВод актът да се съставя въз основа на писмени доказателства - налице е констативен протокол от извършения контрол по документи за изпълнение на задължението /т.4 от цитираната разпоредба/, както и покана към лицето за доброволно изпълнение /т.3 от цитираната разпоредба/.

Правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл.194, ал.1, т.1 ЗВод за правото на използване на водите се заплаща такса за водовземане от а) повърхностни води; б) подземни води; в) минерални води. Според ал.2 на с.р. таксата по ал.1, т.1, букви "а" и "б" се определя на

базата на отнетия обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в наредбата по чл.117а като размерът на таксите по ал.1, т.1 - 3, начинът и редът за тяхното изчисляване и заплащане се определя с тарифа на Министерския съвет.

Съгласно чл.194б ЗВод, в редакцията към датата на възникване на задължението – 15.02.2019г. - ДВ, бр.103 от 13 декември 2018г., ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл.194, ал.б, въз основа на които се определят таксите. Задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари. Директорът на басейнова дирекция извършва проверка на информацията по ал.1 и съответствието ѝ със: 1. резултатите от собствения мониторинг; 2. показанията на измервателните устройства, и 3. резултатите от извършения през годината контрол. Когато в декларацията по ал.1 се установят несъответствия с информацията по ал.3, които засягат основата и размера на определената такса, директорът на басейновата дирекция издава акт за установяване на публично държавно вземане, с който се коригира декларацията.

В конкретния случай с оглед издаденото разрешително за водовземане и релевантния период – 01.01.2018г. – 31.12.2018г., приложими са разпоредбите за определяне размера на дължимата такса по чл.194, ал.1, т.1, б.“а“ ЗВод, съответно разпоредбите на Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383 от 29.12.2016г., обн. ДВ, бр.2 от 6 януари 2017г., в сила от 01.01.2017г. Съгласно чл.1, ал.1, т.1 б.“а“ от тарифата, с нея се определят начинът за определяне, размерът и редът за заплащане на таксите за правото на използване на водите за водовземане от повърхностни води, като таксите се определят на базата на отнетия обем вода, целта на ползване на водите и съответните норми за водопотребление съгласно наредбата по чл.117а ЗВод - Наредба за ползването на повърхностните води, приета с ПМС № 352 от 14.12.2016г., обн. ДВ, бр.100 от 16 декември 2016г. Формулата, по която се определя конкретният размер на дължимата такса е посочена в чл.11, ал.1 от тарифата - $T = E \times W$, където T е размерът на дължимата годишна такса - в лева; E - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл.12 - в лв./куб. м; W - размерът на отнетия годишен воден обем - за повърхностни и подземни води, в куб. м; размерът на разрешения годишен воден обем - за минерални води, в куб. м. Според чл.12, ал.1, т.3 от тарифата единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води за обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури е 0,0012 лева за куб.м.

От своя страна приетата на основание чл.117а ЗВод Наредба за ползването на повърхностните води предвижда, че начинът на използване на водите на комплексните и значими язовири по приложение № 1 към ЗВод се определя в годишен и в месечни режимни графици, които се утвърждават от министъра на околната среда и водите като режимните графици по ал.1 са неразделна част от разрешителните за водовземане от язовирите по приложение № 1 към ЗВод - чл.9 от наредбата вр. чл.53 ЗВод. Съгласно приложение № 1 към ЗВод язовир Б. е включен в списъка на комплексни и значими язовири под т.4 и съответно от министъра на

околната среда и водите са утвърдени месечни графици за водоползването от него /приложени към молба на ответника, постъпила по делото на 18.06.2020г. и приети като доказателство/ съответно там са посочени лимитите, които дружеството може да ползва за дейностите по издаденото му разрешително.

В настоящия случай в подадената в срока по чл.194б, ал.1 ЗВод декларация, жалбоподателят е декларира отнет годишен воден обем в размер на 5 644 000 куб.м по издаденото му Разрешително № 003534/17.02.2005г., изменено с Решение № 287/19.10.2010г., с място на вземането II-ри и IV-ти прозорец на деривация „Пещера – А.“ за месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври. Измереният и използван годишен воден обем обаче, в съответствие с графичите за използване на водите от комплексните и значими язовири, какъвто е яз.Б., е в размер на 4 460 736 куб.м. При прилагане на формулата по чл.11, ал.1 от тарифата дължимата от оспорващото дружество такса за водоползване от яз.Б. за осъществяване на дейностите по издаденото разрешително е в размер на 5 352,88 лева. С оглед обстоятелството, че в случая отнетите водни обеми се използват за напояване и отнетият обем вода е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл.117а, ал.2 ЗВод, следва да бъде приложен корекционният коефициент по чл.12, ал.3, т.1 от тарифата – 0,7. Съответно дължимата такса правилно е определена от ответника в размер на 3 747,02 лева.

Тъй като съгласно разпоредбата на чл.194б, ал.2 ЗВод задължението следва да бъде платено до 15.02.2019г., то липсата на изпълнение поставя длъжника в забава. Лихвата за процесния период – от 16.02.2019г., когато длъжникът е изпаднал в забава, до 25.10.2019г. – датата на издаване на процесния АУПДВ, изчислена посредством лихвения калкулатор на официалната интернет страница на Националната агенция за приходите, е в размер на 262,31 лева.

Като е достигнал до същите изводи по приложението на закона ответникът е постановил оспорения АУПДВ при отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Така установената законосъобразност на административния акт обосновава извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 40 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 353/25.10.2019г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: